

ויצא

גליון מס' 435
ט' כסליו תשפ"ג

כשר או לא כשר? זו שאלה גדולה.

הרב אפרים שרבני שליט"א

העניין טעון גיבוש • נא לא לקרוא בשעות התפילה

תהיה אחריתנו. אך דניאל הרגיעו. ה' אלוקי היהודים יעמוד לנו.

וכך היה. במשך שנים דניאל חנניה מישאל ועזריה, אכלו בבית המלך אורז בלבד. האמת, שניסיתי לתאר לעצמי איך מרגישים שאוכלים אורז כל יום במשך חצי שנה. זה קשה. מאוד קשה. כל שכן כמה שנים.

התורה מספרת, שלא די שהם לא נחלשו אלא אף פניהם נעשו בריאות ובוהקות והעדיפם המלך על שאר הילדים. וזו לשון התורה: "וַיִּדְבֹר אֶתְּם הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִכֶּלֶם כְּדָנְיָאֵל חֲנַנְיָה מִיִּשְׂרָאֵל וְעִזְרְיָה. וְכָל דְּבַר חֲכָמַת בִּינָה אֲשֶׁר בְּקֶשׁ מֶהֱם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצָאֵם עֲשָׂר דְּוֹת עַל כָּל הַחֲרָטְמִים הָאֲשָׁפִים אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּתוֹ".

ואמר על זה רשב"י בזוהר הקדוש, שכל הכוחות שלהם זכה דניאל לאחר מכן הם רק מכוח אותה אכילה כשרה שאכל. הכוח שהיה לו להתפלל בזמן שהוטלה גזירת מיתה על כל מי שיתפלל, והוא עמד והתפלל בחדרו שלוש פעמים ביום. ועל אף שנתפס וזרקו אותו לגוב האריות, הוא לא פחד והתפלל לה' יתברך שיציל אותו, ובעבור כך הצילו ה' יתברך. אומר הזוהר הקדוש, כל הכוחות האלו שהוא קיבל באו מהטהרה שלו באכילה. אתה רוצה כוחות? אתה רוצה להיות צדיק! קודם כל אכילה, מה אתה אוכל ומה הילדים שלך אוכלים.

אחד הנושאים שבהם נבדל העם היהודי מהגויים הוא המאכלות האסורות.

מעניין שנמצא מכתב שנכתב על ידי רבינו הרמב"ם, בו הוא משיב תשובה ארוכה לאחת מן הקהילות בספרד, וזאת לאחר שכתבו לו כמה שאלות שעלה להם ספק בידם.

שם במכתב, לאחר שסיים הרמב"ם להשיב להם על כל השאלות שנסתפקו בהם, הוסיף הרמב"ם שורה שאינה רגילה כל כך, וכך הוא כותב: "ניכר מדבריכם שיש בכם שמץ מינות ואין זאת כי אם ממאכלי איסור שאכלתם" – אני שומע בין השיטין שהאמונה שלכם מאוד רופפת, דעו לכם שקרירות ונטייה מהאמונה מקורה באוכל שאתם אוכלים.

הרמב"ם בשורה אחת מלמד אותנו, שאדם שהוא רחוק מה' או שיש לו מחשבות מרחיקות, חלק גדול מהמחשבות האלו נולדו מהאוכל שהוא אוכל. ולכן לא לחינם אמרה תורה אל תאכל טמא, כי אוכל טמא או שלא נקי די הצורך בכשרות, הוא נוגע בנפש, שלך, של אשתך ושל הילדים שלך.

לכן כותב הרמב"ם (הל' טומאת אוכלין פי' טז הל' יב) "כי טהרת הגוף מביאה לידי קדושת הנפש מן הדעות הרעות" – כשהגוף טהור אין דעות רעות, אין שיבושים. כשהגוף טהור יש שאיפות לעלות, יש חשק להתקדם, חשק לרצות להיות קרוב לה' יתברך.

תחשוב שאם חלילה אכלת דבר שהוא לא בסדר, במסעדה, באולם אירועים או במקום שיש השגחה נמוכה, אף אם שבעת ונהנת אבל אחרי הכל התרחקת. ועוד ממי? מה? יתברך.

בספר דניאל מסופר, שנבוכדנצר אסף קבוצת ילדים מהשבי, ילדים שהוא גילה בהם מיוחדות, בעלי כישרון גדול ופוטנציאל אדיר, במגמה לגדל אותם ולהפוך אותם בעתיד ליועצים וכדו' בארמון המלוכה. נבוכדנצר אף ציוה את משרתיו להאכיל אותם אוכל בריא ושמן ממטבח הארמון, בכדי שיגדלו מתוך בריאות הגוף. כל הילדים אכן אכלו בחשק לבד מארבעה ילדים, דניאל חנניה, מישאל ועזריה, שמסרו את נפשם ועשו כל שבכוחם רק בכדי שלא ייכנס אוכל טמא לפיהם.

"וַיִּשְׂם דָּנְיָאֵל עַל לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֲלַת בְּגַ הַמֶּלֶךְ וַיִּבְקֶשׁ מִשֵּׁר הַשְּׂרָיִסִים אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאֲלִי" – דניאל מבקש מהאחראי על המטבח על אף הסיכון הכרוך בדבר שלא ישלח אותו במאכלות אסורות, "כל החיים שמרתי על עצמי, אנא תעזור לי להמשיך לשמור".

התורה מספרת שה' יתברך משך חוט של חסד על דניאל, ודבריו נכנסו אל תוך לבו של האחראי. הבעיה שהייתה היא שלא ידע האחראי איך לבצע את הדבר הזה מבלי שמישהו ישים לב. אמר לו דניאל, אני אוכל אורז. תשים לי צלחות רבות של אורז מכל מיני סוגים, והמשרתים לא ישימו לב שאיני אוכל משאר המאכלים.

ומה חוץ מאורז? שאל האחראי. רק אורז השיב דניאל. אמר האיש לדניאל, זה לא פשוט כל כך, כי לבד מהקושי הכרוך בדבר, בשרך יהיה רזה וכחוש דבר שימשוך את תשומת לבם של האחראים עליי, ורעה

כל אחד מאתנו חייב לדעת, שכל הכוח שלנו בעתיד להחזיק את הבית שלנו עם הילדים, ולעמוד איתנים בסערות החיים, הכל מתחיל באוכל שנמצא בארונות מטבח, וגם האוכל שאוכלים בחוץ. לפעמים נכון שזה מרגיש לא כל כך חשוב, האם תהיה השגחה כזו או השגחה כזו, אך זה מאוד חשוב ואף קריטי, אי אפשר לשער עד כמה.

חייב להתרגל ולהקדיש שימת לב מה אנחנו מניחים בעגלה, מה כשר ומה עומד בספק, ולזכור שאפשר להרוס חלילה את הנפש העדינה של הילדים בגלל ממתק או עוגה.

מפרש בעל 'היאור החיים' הקדוש את הפסוק בתהילים "לְעֵשׂוֹת רְצוֹן אֶלְקֵי חֲפָצָתִי וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲיִי" – מה קשורים המעיים לעשיית רצון ה' – מסביר אור החיים "כי לפעמים יתהפך האדם וישתנה מטוב לרע בטבעו ומזגו, ולא ידע מאיזו סיבה והוא עצמו יתמה איך נהפך בדעתו" – לפעמים אדם אומר לעצמו, אני לא יודע מה קרה לי, אני מרגיש הרגשה כזו של קרירות, הרגשה כזאת של ריחוק. אתמול הייתי בסדר והיום לא מתחשק לי אפילו להחזיק סידור. מה פתאום קרה לי?

"וזאת יקרה כי יאכל אדם מאכל שיש בו חלק מחלקי הרע" – זה התחיל מאוכל לא מבוקר, אולי דבר שלא נבדק מתולעים, או מסעדה ואולם שמחות שאין להם השגחה כמות שצריך.

"וכאשר תכנס ניצוץ הרע בקרבך, תטהו מטוב לרע ותגבר בו בחינת הרע" – וכשזה נכנס לגוף זה עושה שמות בגוף. כך מסיים אור החיים הקדוש.

שאל אותי יהודי יקר בתמימות, מה כבר יכול להיות באולם שמחות. ראשית כל, אמרתי לו, שברוב המטבחים הקיימים כיום רוב ככל העובדים

המשך שיחת הרב בעמ' 3

הכניסה חופשית

ביום רביעי
י"ג כסלו (7/12 למנינים)
בשעה 20:30

בבית הכנסת
"שירה חדשה"
רח' שבט שמעון 15, רובע י"ב

הרב אפרים שרבני שליט"א
מאזין לאשדוד

זמני השבת ירושלים

הדלקת נרות לנתיבות 40 דק' 16:00
16:20
יציאת השבת יציאת השבת (ר"ת) 17:44
17:11

להזמנת הרב לשיעורים ברחבי הארץ אור קלימתי: 054-6284225

העניינים בצורה מכובדת.

שלא נטעה, מותר, ופעמים אף חייב להתייעץ (עם האנשים הנכונים), ואדרבה, מי שלא מתייעץ ובטוח שתמיד יודע הכל, אין ספק שהפסדו עצום ורב, וכבר אמר אדם חכם: "טיפש לומד על גופו, פיקח לומד על גוף של אחרים" – זו חכמה גדולה ללמוד מאנשים בעלי ניסיון ולשמוע חוות דעת. אך בסופו של דבר לדעת לקחת אחריות! לא לתת לאנשים אחרים לקבל החלטות במקומך. כך דרכו של מנהיג. נכון, יכול להיות שיהיו מצבים שלא 'תקלע בדיוק למטרה', אבל גם זה שווה כדי לבנות את עצמך ואישיותך.

עשה לך רב - או בריחה מקבלת החלטות?!

תופעה מצויה מאד היום, שבכל מצב והתלבטות ולו הקטנה ביותר שואלים את הרב, כל בעיה נגמרת במילים 'בואי נתקשר לרב' זה פתרון הכי קל שיש, אפילו בהלכה, הוא אינו יודע הלכה פשוטה, אין לו ספק שאם הוא יפתח 'ילקוט יוסף' ימצא בקלות, אך הוא מעדיף להתקשר לרב, וכך בכל עניין בחייו, שהוא רוצה להתחמק מאחריות אז הוא מתקשר לשאל את רבו. וכך כל דין ודברים עם אשתו מתחיל ונגמר אצל הרב. וצריך לדעת שאין זו הנהגה נכונה! **ויותר מכך, כותב הגה"צ הרב שלמה וולבה זצ"ל,**

שאפילו בהחלטות חשובות ומשמעותיות צריך קודם כל להגיע למסקנות לבד לקבל החלטה (כמובן לא לבצע) ולאחר מכן ישטח העניין לרבו שיאיר לו את הדרך אשר ילך בה. ולמה? כי האדם חייב לסגל לעצמו כושר שיפוטיות והחלטה, כאשר יגיע להחלטה לבדו, לאחר מכן יראה אם דעתו מכוונת יפה לדעת הרב, ואם לא, יבדוק ויחקור מדוע הרב נטה מהחלטה זו, וכך במשך הזמן, יוכל לקלוע לידעת התורה. אני יודע שזה יכול להיות חידוש לאנשים רבים, אך מי שיתעמק בדבריו יבין עד כמה נפלאים הם. **יש להבהיר במהרה, שחלילה שיובן מדברי שיש איזשהו פסול בפנייה לרב, שאין שום ספק שהתייעצות עם החכמים היא עיקר גדול ביהדות וודאי שבכל החלטה משמעותית, בכל עניין ונושא, צריך לפעול ע"פ דעת תורה, וכן חייב כל זוג להיות מוכוון ומונהג על ידי רב ירא שמים. ואינו באים להוציא מן הכלל, אלא מקרים בהם מדובר באדם שפונה לחכם, רק מפני שהוא מעדיף לברוח מהתמודדות, הוא חושש או מתעצל לקבל עליו אחריות של קבלת החלטה. ואין בדבר כללים ברורים וצריך חכמה רבה להבחין מתי הדבר טעון דעת תורה ומתי לא, ונראה לי שכל ספק לחומרה, דהיינו לשאול!**

הדעה שלך - הבטחון שלה!

עוד נקודה חשובה בעניין זה. האשה, מטבע ברייתה בדרך כלל היא הססנית, קשה לה לקבל החלטות, קטנות וכל שכן חשובות ומשמעותיות - האשה הממוצעת מרבה לומר משפטים כמו: 'אני לא יודעת מה לעשות...' 'אני מתלבטת האם... או לא... מה אתה אומר?'. כך הבורא ברא אותה לפי תפקידה בעולם והיא מצפה שאתה תתן לה את הביטחון בעניין זה. ואפילו בדברים הקטנים. תשתדל להביע דעה (לא ביקורת! דעה), תראה מעורבות, שותפות, תהיה 'חלק'. עם קצת מאמץ אתה תוכל להבין גם בבישולים ובבגדים ועוד כל מיני עניינים שחשובים לה! 'מה אני אבשל?' יענה לה ולא יאמר: 'תעשי מה שאת רוצה...'. 'מה אני אלבש את זה או זה...?'. לא יאמר: 'מה שאת חושבת...'. יאמר: 'השני יותר מתאים...' תעזור לה, זה מראה לה על אכפתיות! הנפש שלה זקוקה לזה, וזה משרה בה תחושת בטחון. והדברים עוד ארוכים בעניין זה, אך נראה לי שהעיקר מובן. **שבת שלום ומבורך! שמעון שורתי.**

בניית אישיותו של ראש המשפחה | חלק ד' כושר התמודדות!

בשבועות האחרונים עסקנו בהדרכה לבניית אישיותו של ראש המשפחה. למדנו כבר שתי תכונות חשובות ויסודיות, האחת 'אצילות הנפש', שכלולות בה נתינה והשפעה על בני משפחתו ללא לסוף, התחשבות, הבלגה ועוד. והשנייה, כינינו אותה 'דעה מיושבת', דהיינו שהבית יתנהל בחכמה, בבגרות, על פי שכל ישר ולא רגש או רצונות רגועים, בשיקול דעת נכון, באחריות וברצינות וכו', כמו שהארנו מעט בשבוע שעבר [נדגיש, שאף על פי שהשיחות הני"ל חשובות לכל שלב בחיי הנישואין, בעיקר חשובות הן לתחילת תקופת הנישואין, וכל שכן לשנה הראשונה].

היום נדבר על תכונה נוספת שחשוב לפתח בתור מנהיג הבית, וגם אותה נכנה בשם, נקרא לה לצורך העניין: **'כושר התמודדות'** – נסביר...

החיים בכלל, וחיי הנישואין בפרט, מציבים בפני האדם אין ספור מצבים הטעונים החלטה, התמודדות, עמידה איתנה מול קשיים, ועוד דילמות ובעיות למיניהן. וכאן נכנסת לתמונה דמות הבעל עם תכונה זו של 'נכונות וכושר התמודדות', באמצעותה הוא אינו מתחמק מכל משימה ולא בורח מהתמודדויות, וכל שכן שלא נותן לאשתו או לאחרים לפתור את בעיותיו.

יעשה הכל רק לא להתמודד!

כדי להמחיש את הדברים יותר, שמעתי פעם מרב חשוב, אודות בחור, שבכל פעם שהיתה לו תקרית עם חבריו לספסל הישיבה או עם אחד מהרבנים, היה אורז מזוודה ונוסע לביתו. פשוט בורח. באחת הפעמים שקרה כן, התקשר אליו ראש הישיבה – שזיהה בבחור חוסר גדול בעניין ההתמודדות – וביקש ממנו לחזור, וכך אמר לו: "אתה בחור צעיר שעומד לקראת בניית ביתו, תדע, הבית רצוף בהתמודדויות, סביר להניח שיהיו בינך לבין רעייתך לעתיד וויכוחים, ופעמים אף ריבים, האם בכל פעם תברח?! בכל פעם שמשחו לא ימצא חן בעיניך אתה תקום ותעזוב?! האם נראה לך שבית יכול לעמוד בצורה כזאת?!" – וכן, מעשים הנשנים בכל יום, אדם רב עם אשתו, מה עושה? יוצא מהבית, או מסתגר בתוך עצמו, בורח לחברים או לכל מיני פתרונות של בריחה מהמציאות, וכל זה כדי לברוח מהתמודדות. הוא לא מבין שהיום הוא יברח, מחר הוא יתחמק, עוד שבוע הוא ימצא תירוצים, בסוף זה 'יתפוס אותו', ההתמודדויות לא נגמרות! רבתם? התווכחתם? עברו כמה שעות, וכבר נרגעתם? אין לך מושג כמה היא תעריך אותך שתבוא ותאמר: "תשמעי... אני לא מוכן לדרך הזו לפתור את הבעיות בריב, אני רוצה שנדבר עכשיו בצורה עניינית ונראה איך אנחנו מוצאים את עמק השווה... ואנחנו לא זזים מפה עד שאת יוצאת מרוצה!" – לא בתקיפות, אך בהחלטיות! היה לך מצב לא נעים עם מישהו ממשפחתה – אל תברח, תתקשר, תלך ותסדר את

מרכת ילד כח לאיש היקר עופר איובי הייז
על עזרתו הגדולה ותמיכתו בפעילותינו

באר החסידות

אוצרות מעולם החסידות

לשלוח את בעל החלומות שידבר על לב השר שיחליף אתך את השטר שלו, כי ראיתי שהשטר שלו יזכה ולא שלך. ואלף הזהובים שהוסיף לך הוא משום שאמרת שאתה מוכרח תיכף להשיא את בתך, לכן מתחילה היתה לך ישועה קטנה, ואחרי כן באה הישועה הגדולה.

כשסיים הרב מוויזניצא את הסיפור אמר: לזה כיוון הקב"ה באמרו ליעקב אבינו "פי לא אֶעֱזָבְךָ עַד אֶשֶׁר אֶם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ", שלכאורה קשה, מהו "עד אֶשֶׁר אֶם עָשִׂיתִי", וכי אחרי שיקיים הבטחתו יעזוב אותו? והלא אי אפשר להתקיים אפילו רגע אחד בלי השגחתו יתברך. אבל הפירוש הוא: אפילו עד שתבוא הישועה הגדולה גם כן "לא אֶעֱזָבְךָ", ותהיה לך בינתיים ישועה קטנה. (סיפורי חסידים).

מה אתה עושה שאתה מתעורר בלילה...

"וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי". כמעט אין לך אדם – היה ר' מאיר מפרמישלן אומר, שאינו מתעורר בלילה משנתו. אבל הצדיק, כשהוא מתעורר, מיד הוא מתגבר, קם ממיתו וניגש לעבודת הבורא, וכנגד זה אדם פשוט כשהוא מתעורר, מתהפך הוא על צידו האחר ומוסיף לישון. וכך מצינו בתורה, ביעקב נאמר: "וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה'", ואילו בפרעה מה נאמר? "וַיִּיקַץ פְּרָעֹה וְגו' וַיִּישָׁן וַיִּחַלֵּם שְׁנִית". (מאוצרנו הישן).

יש לו דלת לדירה אך אין לו דירה

אמרו חז"ל (שבת לא:): "מכריו רבי ינאי, חבל על שאין לו דירה ושער לדירה הוא עושה". ומסביר הבעל שם טוב, יראת שמים היא הדירה של האדם, והתורה הקדושה היא בבחינת שער לדירה. והנה יעקב אבינו למרות שלמד ארבע עשרה שנים תורה ב"שם ועבר", בכל זאת לא הגיע למדרגה הכי גדולה של יראת שמים עד שבא למקום המקדש, אז "וַיִּיקַר וַיֹּאמֶר מֶה נִזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה פִּי אֶם בֵּית אֱלֹהִים", כלומר, מדרגת היראה. וכל זה שלמדתי עד עכשיו הוא רק "שֵׁעַר הַשְּׂמַיִם", לדעת על ידי זה איך להגיע למדרגת היראה. (מבחר אמרים).

ישועה קטנה קודם שתגיע הישועה הגדולה

ר' מנדל מוויזניצא סיפר שחסיד אחד בא פעם להרב הקדוש ר' לוי יצחק מברדיצב וסח לפניו דאגתו, כי מצבו רע מאוד, והוא בעל חוב גדול. אמר לו ר' לוי יצחק, דעתי שתקנה שטר הגרלה ואם ירצה השם תיושע מזה.

אמר לו החסיד: אמנם איני מפקפק חלילה, שהבטחת הרבי תתקיים, אך מי יודע מתי, שהרי דרך שטרי ההגרלות שכמה שנים עוברות לפעמים עד שיזכו, ובין כה וכה יתחילו בעלי החובות לנגוש אותי, וגם יש לי בת שהגיעה לפרקה ואני צריך להשיאה.

הבטיח לו ר' לוי יצחק, שהשם יתברך יזמין לו במהרה מעות, גם קודם שיזכה בהגרלה.

החסיד קיים כמובן את דברי הצדיק וקנה שטר הגרלה. כאשר נסע לביתו הגיע בדרך למלון אחד, ונטה שם ללון. בלילה סר להמלון שר גדול אחד שנסע במרכבה לדרכו ואף הוא נתעכב ללון שם. בלילה חלם השר, כי במלון הזה נמצא עכשיו איש יהודי שיש לו שטר הגרלה שמזלו טוב, ועליו להשתדל להחליף את השטר שיש לו בשטר של היהודי, כי השטר של היהודי ודאי יזכה, ושלו אינו שווה כלום.

וייקץ השר והנה חלום, ויישן ויחלום שנית כזאת. אז עמד ממשכבו, וציווה למשרתו שיחקור אם יש כאן איזה יהודי זר, ואם הימצא יימצא יקרא אותו אליו. המשרת הלך ומצא את היהודי, והביאו לפני השר. שאלו השר אם יש לו שטר הגרלה, והשיב שכן. אמר לו השר: גם אני יש תחת ידי שטר כזה, בוא ונחליף בינינו את השטרות, ואני אוסיף לך על שווי כמה זהובים. סירב היהודי לעשות כן ואמר: אף אם תתן לי זהובים כהנה וכהנה לא אחליף.

הוסיף לו השר עד אלף זהובים ובלבד שיחליף עמו, והיהודי עומד בסירובו. אז קם השר בחמתו, וציווה למשרתו שיקח מהיהודי את השטר בחזקה. המשרת עשה כן, תקף את היהודי והוציא ממנו בכוח את השטר, ומסר להשר. אמר השר ליהודי: בכל זאת אינני רוצה לגזול אותך, ולכן הנני נותן לך את אלף הזהובים שהצעת לי לפניך, וגם את שטר ההגרלה שלי.

קיבל החסיד בעל כרחו את הכסף עם השטר של השר ואמר: "גם זו לטובה", ונסע לביתו והשיא את בתו בהרחבה. לא ארכו הימים, והשטר שמסר השר ליהודי בעל כרחו זכה בהגרלה סכום גדול. ונסע החסיד לברדיצב, לקבל פני רבו. אמר לו הצדיק: ראיתי את מצבך, והוכרחת

לילד ממתקים, צריך לפקוח עין מה הניחו לו בתוך היד. זה הילד שלכם אל תמכרו אותו בשביל כמה סוכריות.

גם על זה שאל אותי יהודי מה כבר יכול להיות בממתקים? סיפרתי לו, שלפני כמה חודשים אחת מן ההשגחות המפורסמות בארץ בקשו להכשיר מפעל של שוקולד בבגליה. לאחר הרבה מאמצים הם העלו חרס בידם, וזאת כי התברר שרוב השומנים הנמצאים בשוקולד המיוצר בבגליה מורכבים או משומן חזיר או משומן סוסים.

אותה ההשגחה הציעה לבעלי המפעל שיביאו שומן כשר מהארץ. אמרו להם, אם תאספו את כל השומן שיש לכם בארץ זה לא יספיק לנו ליותר משבוע. בגליה היא ארץ שמייצרת ארבע מאות אלף טון שוקולד בשנה. צריך לדעת מה אוכלים.

אין לסמוך על בעלי מסעדות, בלי תעודה מכובדת ומשגיח במקום. יש ניסיונות מאוד קשים ופיתויים לבעלי עסקים בתחום הזה, פיתויים שיכולים לגרום להם להכפיל את המשכורת ולשלש אותה, אם קצת יעלימו דברים מעיני המשגיח.

ניגש אלי מלצר צעיר, ואמר לי שהוא אבוד עצות ומפחד להמשיך לעבוד. הוא סיפר שבמסעדה שהוא עובד, פעמים שאנשים שואלים את בעל המסעדה אם הירקות הם גידולי ג'וש קטיף. בעל הבית מהנהן בראשו ומכריו "בוודאי", ואף הולך למטבח ומוציא להם שקית של ג'וש קטיף שבה הוא מראה לכולם שהמקום מכניס רק ג'וש קטיף. הבעיה הגדולה, מספר הבחור, שזו הייתה השקית היחידה. זו הייתה שקית שאותה בעל הבית היה שומר בכדי להראות לשואלים הצדיקים, בעוד שבמסעדה הוא מכניס ירקות לא נקיים, ואף לא רוחץ אותם. אנחנו נשמור על האוכל, ה' יתברך ישמור עלינו על הילדים. **שבת שלום עם ישראל! אפרים שרביני.**

המשך שיחת הרב « הם ערבים. וסיפרתי לו מה שסיפר לי משגיח כשרות, שבעת מילוי תפקידו הוא תפס את אחד הערבים מטגן את הבשר שהביא מהכפר לארוחת ערב יחד עם האוכל של החתונה. זה סיפור אחד מני אלף שאני שומע תדיר לצערי הרב.

חז"ל בתלמוד מספרים על אחד התנאים, שמו היה אלישע בן אבויה, רבו של ר' מאיר בעל הנס. תנא שהיה מוגדר כקדוש ובסוף ימיו פרש מן הדת. התמונות היו קשות לעיכול, כמובן לכולם ובייחוד לתלמידו ר' מאיר בעל הנס. מאותו היום כינו אותו חז"ל "אחר", מחמת מעשה שאירע איתו וגם כי נעשה לאדם אחר (בגמרא מסופר, שבסוף ימיו ביקש לחזור בתשובה ולא כל כך עלה בידו, ויש אריכות דברים בגמרא מה נעשה בדינו בעולם הבא).

איך קורה דבר כזה? איך איש כזה ענק ממדים יורד לדיוטא התחתונה? בתלמוד ירושלמי (חגיגה ב, א) עונים חז"ל על שאלה זו. חז"ל מגלים שהסיפור הזה לא התחיל עכשיו, אפילו לא בבית הספר ולא בגן, זה התחיל כשאלישע עוד היה עובר במעי אמו.

שם מסופר כשהייתה אמו מעוברת, היא עברה לפני בית עבודה זרה, דוגמת המנזרים בימינו, והריחה את ריח הבשר שהם אוכלים ונכנסה בה תאוה עזה לאותו הבשר על אף ההפצרות הרבות, ובסוף אכלה מאותו הבשר. "והיה אותו המין מזדעזע בגופה כחש" – כבר שם זה נגע בילד. עם השנים הכל התברר למפרע.

כמה כל אמא צריכה לשמור על עצמה. גם אם את בהריון ויש לך חשקים לאוכל מסויים, תחשבי טוב טוב מה את אוכלת אם אכפת לך מהילד שלך. את רוצה ילדים צדיקים, לפני הכל תבדקי מה את אוכלת, תבדקי מה הם אוכלים. הילד הולך לבית הכנסת ומחלקים

מסיבת חנוכה

לילדים ולכל המשפחה

סטודיו בינוגו 052-7678840

מספר המקומות מוגבל.

באולם "בית העם"
(ז'דאר בכר)
רח' בצלאל 11, ירושלים

פתיחת שערים
18:00
תחילת המופע
18:30

ביום רביעי
נר רביעי של חנוכה
כ"ז כסלו תשפ"ג
(למיניינם 21/12/22)

מופע רקדנים
מרהיב ביופיו
10 רקדנים

אליה והב
יובל טייב

בליווי תזמורת

ניתאי ועילאי
צרפתי

הגרלות

אופניים, קורקינט, רחפן
סקייטבורדים ערכת קריוקי ועוד.

מחזמר
טופלה טוטוריו

6 שחקנים

דברי ברכה:

בני אלחייני יו"ר מינהל גילה

מכירת כרטיסים: במוצש"ק פרשת וישלח + פרשת וישב, בין השעות: 19:15-20:00
ברחבת ביהכנ"ס "סימן אברהם" רח' יהושע ברוכי 2 פינת המחנכת (מעל "מעייין 2000")
לפרטים נוספים 054-6284225 אור קלימי

לא תתקיים
מכירת כרטיסים
ביום האירוע

< לא תותר כניסת אוכל, שתייה ועגלות תינוק לאולם

